

Praesens historicum

Normaal vertel je een verhaal dat zich in het verleden afspeelt, in de verleden tijd, maar als je het heel spannend vindt of opwindend, dan ga je vaak over naar de tegenwoordige tijd, alsof je het weer ziet gebeuren. Voorbeeld:

*Ik herinner me nog, dat Johan Cruijff terugkwam in Nederland.
Het voetbal stelde niet meer veel voor. Vol verwachting keek ik uit
naar zijn optreden. En ja hoor, natuurlijk kreeg hij de bal en het
leek wel, of alles veranderde. Hij neemt de bal mee aan zijn voet,
aait hem en de bal draait met een prachtige boog in de hoek. Het
publiek was uitzinnig. Ik ook.*

In het Nederlands gebeurt dat niet vaak, maar in het Latijn ontzettend veel. Zo'n praesens moet je dan in het Nederlands met een verleden tijd vertalen. Zo ook in dit verhaal van Aeneas. Immers, het speelt zich in 1200 voor Christus af.